

عنوان مقاله:

وصیت واجب در احوال شخصیه کشورهای اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه مقارن، دوره 6، شماره 12 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علیرضا انتظاری نجف آبادی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نراق

سیامک قیاسی - استادیار جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

دو نهاد ارث و وصیت از جمله نهادهایی فقهی و حقوقی است که در شریعت اسلامی، مورد شناسایی قرار گرفته است. بر اساس انگاره مشهور فقه پژوهان مسلمان وصیت امری استحبی است نه واجب، البته مستحبی که تا مرز واجب پیش می رود. باین وجود امروزه یک نوع وصیت واجب با اقتباس از مذهب ظاهری و ابن حزم اندلسی در قوانین احوال شخصیه کشورهای اسلامی و عربی وارد شده که دارای شرایط و احکام خاص خود می باشد. بر این اساس در این پژوهش در سایه توصیف و تحلیل و بازخوانی نصوص قرآنی و روایی مرتبط با مفهوم وصیت واجب، انگاره ها و اندیشه های عالمان و اندیشمندان مسلمان در این زمینه مورد بررسی قرار می گیرد. مورد این وصیت در جایی است که یکی از فرزندان خانواده پیش از پدر مرده است و اکنون فرزندان او (نواده ها) در نتیجه اجرای قاعده الاقرب یمنع الابعاد از ترکه پدر بزرگ محروم می مانند، فرض وصیت معادل سهمی که به پدر آنان در صورت حیات می رسید، منع قایم مقامی نواده ها را در حالت وجود فرزند متوفی جبران می کند. البته در قوانین جمهوری اسلامی ایران به تبعیت از فقه امامیه، تا به امروز نهاد وصیت به شکل واجب مورد توجه قرار نگرفته است. اگرچه فرایند این پژوهش ثابت کرد که مبانی و مستندات شرعی برای تقنین این نهاد در زمره قوانین کشورهای اسلامی وجود دارد. روش تحقیق در این پژوهش، تحلیلی-توصیفی مبتنی بر اطلاعات کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

احوال شخصیه، وصیت، وصیت واجب، میراث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857123>

